

ALTE DOUĂ STĂIUNI DE TISĂ ÎN JUDEȚUL BUZĂU

de Ing. AT. HARALAMB

Intr'un timp relativ scurt au fost semnalate câteva stațiuni de tisă (*Taxus baccata* L.) în cuprinsul jud. Buzău¹⁾.

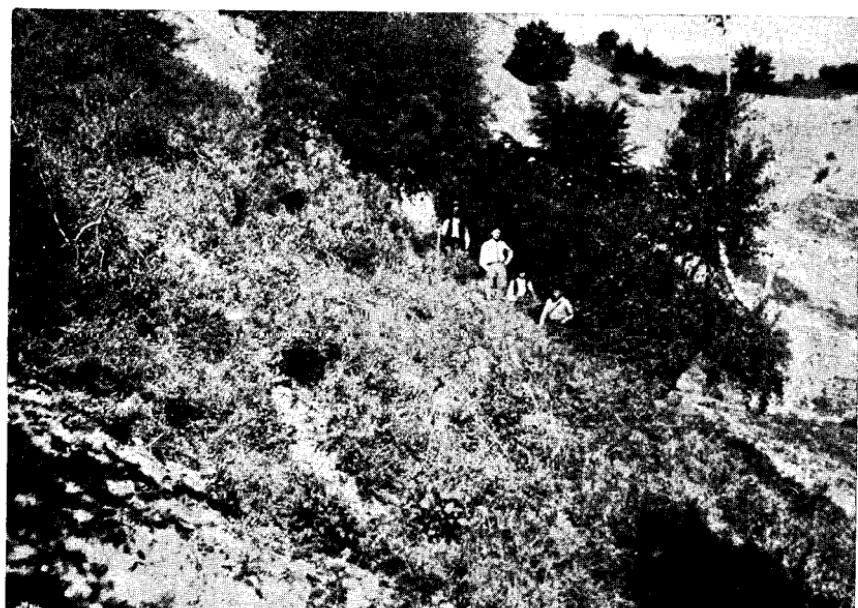

Fig. 1. — Tisa din punctul Privodiștea. În primul plan se găsește cătină albă.

Fig. 1. — Exemplaires d'if à Privodiștea. Au premier plan se vois Hippophaë rhamnoides.

¹⁾ a. S. Pașcovich : Tisă și inepur la Cislău (Buzău), Analele I.C.E.F., vol. II, 1935—1936, pag. 127—135; b. A t. Haralamb : Trei stațiuni de *Taxus baccata* L., în Munții Buzăului. Analele I.C.E.F., vol. III, 1937, pag. 168—171.

In cele de mai jos, menționăm alte două stațiuni: una pe Valea Nehoiului, alta pe apa Mardalelor; ambele afluenți de dreapta ai râului Buzău.

Privite latitudinal, ele se situiază între stațiunile la care ne referim încă din capul acestor rânduri. Valea Nehoiului se găsește la $45^{\circ}25'$, iar apa Mardalelor la $45^{\circ}20'$ latitudine nordică¹⁾.

Aceste noi stațiuni se află în regiunea dealurilor.

Fig. 2. — Exemplare de tisă pe valea Nehoiului, pe pârâul lui Stroe.

Fig. 2. — Exemplaires d'if sur le ruisseau Stroe, affluent de la rivière Nehoiul.

1. Stațiunea din basinul râului Nehoiu se găsește în pădurea Cătiașul, fostă până de curând în stăpânirea Eforiei Spitalelor Civile

¹⁾ Stațiunea dela Cislău (Tronari) se găsește la $45^{\circ}15'$ latitudine nordică, iar cele trei — de pe Bonțul-Sec, Giurca și Titilău — semnalate de mine, la $45^{\circ}30'$ latitudine nordică.

din Bucureşti şi devenită, în urma unui proces, proprietatea d-rei Elena Băleanu şi a d-lui Alex. Apostolu, din Bucureşti.

Pădurea Cătiaşul se află pe partea dreaptă a văii, având o expoziţie generală nordică. Altitudinea punctului cel mai de jos din această pădure este de 600 m pe Valea Nehoiului, iar creasta separatoare, dintre Valea Nehoiului şi Valea Cătiaşului are înălţimi care pornesc dela 1000 m ca să culmineze la 1314 m în Poiana Steghea.

Fig. 3. — Exemplar de tisă pe pârâul lui Stroe în pădurea Cătiaşul.

Fig. 3. — Exemplaire d'if sur le ruisseau Stroe dans la forêt Cătiaşul

Solul este provenit din gresii, argile şi marnă.

Pădurea este constituită din fag cu ceva brad şi molid.

Tisa se găseşte, în mare parte majoritate, pe pârâul zis al Tiselor şi foarte puţină pe pârâul lui Stroe, în apropiere de confluenţa lor cu Nehoiul. Altitudinea medie a locului cu tise este 650 m, iar expoziţia,

nordică. Ca distanță, pârâul Tiselor se găsește la aproximativ 6,500 km dela gura Nehoiului.

După amenajamentul în vigoare, pârâul Tiselor formează hotarul între parchetele 2 și 3. Arboretul este format din fag și brad. În subarboret se găsește foarte mult brad, ca urmare a unor extractiuni practice acum cățiva ani. Amestecate cu brad, se întâlnesc aici — strâns apropiate — o sumedenie de tufe de tisă. Nu le-am putut inventaria. Credem însă că numărul lor întrece suta.

Tăiate continuu de oameni, aceste tufe de tisă, bogat ramificate, ating uneori înălțimi de 5 m și diametre de 8 cm la sol. Se întâlnesc însă tulpini vechi cu diametre de 20—30 cm.

2. A doua stațiune, de proporții mult reduse, se găsește mai la Sud de prima, în apropiere de comuna Pătârlagele, pe apa Mardalelor și anume în două puncte cunoscute sub denumirile de Privodiștea și Intre Izvoare.

Basinul acestui râu este mult mai redus în comparație cu cel la Nehoiului. Cele mai înalte puncte nu depășesc aici 850 de m. Fagul este arborele dominant al pădurilor, cari se mai găsesc în acest basin. Pe văi, se întâlnește aninul alb. Prin lumișuri și porțiunile exploataate, mult mestecacă, ceva ienuper și ici colo câte un pin silvestru (spontan) sau câte un fir de gorun (în stare de semîntîș).

La punctul Privodiștea, de unde valea se deschide spre originea ei, pădurea este aproape complet dispărută, locul ei fiind luat de fânețe și terenuri de pășune. Aici se găsesc totuși vreo 10 tufe de tisă, de 2 m înălțime și 3—4 cm diametru. Trei dintre ele se află chiar pe vale,

Fig. 4. — Schița de plan a regiunii cu stațiunile de tisă menționate în acest articol.

Fig. 4. — Le plan de la région contenant les stations d'if mentionnées dans cet article.

restul sunt răspândite pe o coastă unde n'a mai rămas decât rare fire de fag, mesteacăn, anin alb și ienuper. Se întâlnește aici și multă cătină albă (*Hippophaë rhamnoides* L.) venită, de sigur, ulterior distrugerii pădurii, să se instaleze pe terenul gol și uscat, pe cale de degradare. La adăpostul acestora se găsește un foarte bogat semîntîș de tisă, provenit din sămânță.

Expoziția coastei este nordică, iar altitudinea de 630 m. Terenul este format din șisturi argiloase și ceva gresie. În vale, unde se găsesc cele trei exemplare amintite, terenul este puțin apătos.

Al doilea punct cu tisă, pe această vale, se găsește ceva mai sus, la locul numit « Intre Izvoare ». Având o altitudine de 760 m, locul este expus spre Sud. Terenul este de natură silicioasă. Aici, în mijlocul arboretului de fag, se găsesc numai vreo 6 tufe de tisă, de aceeași mărime ca și cele din Privodiștea.

Și pe această vale, ca pretutindeni de altfel unde a fost deschisă de oameni, această specie a fost tăiată. S'a putut menține, fără ca să dispară, numai datorită însușirilor sale de a lăstări.

Un fapt demn de relevat este că lumea din satul apropiat acestei văi nu cunoaște tisa după numele ei. Locul cu tise din această vale este cunoscut de ei sub numele de « La Cetină ».

DEUX NOUVELLES STATIONS D'IF DANS LE DÉPARTEMENT DE BUZĂU

ANDERE ZWEI STANDORTE DER EIBE IM BEZ. BUZĂU

